

Kultur

Finnsk tango ger historien vingar

Uppväxt i Sverige med svensk mamma och finsk pappa. Finländsk historia och kultur hamnade i bakgrunden – men återuppväcks med kraft på scenen.

teaterrecension • Artikeln publicerades 2 mars 2020

Anna Heikkinen och trion Längtans Kapell gör tangon upphöjd och vacker.

Foto: Magnus Lorentzson

Satunmaa / Sagolandet

Sång: Anna Heikkinen

Dragspel, sång: Larisa Ljungkrona-Mönttinen

Sopransaxofon, sång: Ida Gillner

Cello, sång: Leonor Palazzo

Dramaturg: David Sperling Bolander

Scen: Borås Stadsteater, Lilla Scenen

Hon går in i projektet med en barfotaflickas lekfulla inställning. I ett spartanskt inrett scenrum dansar hon stundtals likt en dervisch i sin röda klänning. Sångerskan Anna Heikkinen manar fram lyriskt formade fakta om sina finska förfäder.

Hennes grundhållning är sökande men en rad biografiska fynd serveras. Att använda en resväska som rekvisita är mycket välfunnen. Ur den kan laddade föremål som ett lexikon, foton och en flaska brännvin plockas fram. De accentuerar viktiga komponenter i den historia som förmedlas.

Stoffet baseras på både muntliga och skriftliga källor, samt i hög grad Anna Heikkinens egna minnesbilder. Hennes far var ett ensamkommande flyktingbarn från Finland, hennes farfar dog i andra världskriget.

**"Titeln lyder "Satumaa", vilket är namnet på en allmänt
bekant tango i Finland: "Sagolandet", översatt till
svenska."**

Men mer än att stanna vid en redovisning av levnadsöden, handlar föreställningen om att hitta ett kulturellt rotsystem. Titeln lyder "Satumaa", vilket är namnet på en allmänt bekant tango i Finland: "Sagolandet", översatt till svenska.

Mötet med sången verkar ha fungerat som en katalysator för Anna Heikkinen. Den har fört ut henne på en resa, en färd som bara börjat. Föreställningen kan ses som en lägesrapport, där berättandet står för strukturen. Men det är minst lika mycket en konsert.

Den följsamma trion Längtans Kapell är mycket aktiv på scenen hela tiden. I hypnotiskt sköna arrangemang transformeras mörka erfarenheter till något upphöjt och vackert.

Peter Grönborg